

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΔΗΛΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἄλλαις φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΟΛΟΙ ΤΡΕΛΛΟΙ.

Πλανώμενος ὁδίτης ἀπὸ ξένην γῆν,
'Ητις ἀπέχει λεύγας ἐκ τῶν 'Αθηνῶν,
'Βθάσα χθές ἐδῶ περὶ τὴν χαραυγὴν
'Ἴνα τὸν Παρθενῶνα ἴδω τὸν κλεινόν.
'Ἀλλὰ χωρὶς χρόνου διάστημα πολὺ
'Ἦνόησα πῶς εἴσθε ὅλοι σας **τρελλοί.**

Μόλις, κατάκοπος τὸ βῆμα σταματῶ
Βλέπω πληθὺν ἐγγύς μου νὰ συσσωρευθῆ,
Περίεργος, τί τρέχει ἓνα ἐρωτῶ
'Ἰδὲ, μὲ λέγει, κύνες ἔχουν συμπλεχθῆ.
Καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλοι ἐρχονται πολλοὶ
Καὶ εἶπον ὅτι ὅλοι σας εἴσθε **τρελλοί.**

Μετ' οὐ πολὺ ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐκεῖ
Καὶ ἔστιν πρὸ μεγάρου ὅπου εἰς σκοπὸς
'Εφύλαττεν.—'Εδῶ τίς, εἶπον, κατοικεῖ;
—Εἶναι, μοι λέγει, τὸ ταμεῖον, σκυθρωπός
Καὶ μὺς ἐντὸς αὐτοῦ ἔχουσαν πολλοὶ
Κ' ἐκραύγαζον, **κράτος ἐν κράτει, ὡς τρελλοί.**

'Απέναντί μου κῆπος ἦτο κρεμαστός
'Ἐν ᾧ ἤκουοντ' ἀπογνώσεως κραυγαί.
—Πρὸς τί ἠρώτησα τοσοῦτος κοπετός;
Καὶ ἤκουσα : Εἶναι πεινῶντων οἰμωγαί.
Συνεσωρεύοντο κηφῆνες βαθμηδὸν πολλοὶ
Καὶ εἶχον ἄγριον τὸ βλέμμα ὡς **τρελλοί.**

Τὸν τόπον ἄφησα ἐκείνον κατηφῆς
Καὶ ἔστιν πρὸ μεγάρου δημολειτουργοῦ.
Εἶδον ἐκεῖ τοὺς πάντας εὐτραφεῖς
Καὶ μ' εἶπον : Εἶναι οἶκος τοῦ πρωθυπουργοῦ.
Βιάζεροντο πεινῶντες εἰς αὐτὸν πολλοὶ
Κ' ἐξήρχοντο πηδῶντες ἐκ χαρᾶς **τρελλοί.**

'Ἐξῆλθον. Παῖς τις καθ' ὁδὸν μικρὸς
Κρατῶν ἐφημερίδας, ἓνα ὄμμαθόν,
'Ἐφώναζεν ὅ,τ' ἤθελεν ὁ πονηρὸς
Εἰδῆσεων σωρεῖαν ἀπειροπληθῶν.
'Ἀνέγνωσα : λόγοι πτερόεντες πολλοὶ
Καὶ εἶπον ὅτι ὅλοι σας εἴσθε **τρελλοί.**

Εἰς μίαν ἐκατήντησα τῶν πλατειῶν
Καὶ εἶδον σπαθοφόρους στρατηγούς δεινούς.
— Εἰς ποίαν ἠγωνίσθησαν τῶν στρατειῶν;
Καὶ μ' εἶπον : 'Επολέμησαν μὲ πετεινοῦς.
'Ἐστόλιζαν τὰ στήθη των σταυροὶ πολλοὶ
Καὶ ἐβρενθύνοντο ὡς παῖδες οἱ **τρελλοί.**

Καὶ εἶδον περικεφαλαίας ναυτικῶν
Φερούσας κυματίζοντα λευκὰ πτερά,
'Ἐβρίψα κ' ἐπὶ τούτων βλέμμα ἑταστικόν
Καὶ μ' εἶπον ὅτι **ναυλοχοῦντ' ἐν τῇ ξηρᾷ.**
'Ἦτο τὸ θέαμα παράδυσον πολὺ
Καὶ εἶπον ὅτι ὅλοι σας εἴσθε **τρελλοί.**

Καὶ εἶδα ὀφθαλμούς παρθένων χλωρικοῦς
Καὶ πρόσωπα μυρόβλητα χρωματιστά
Καὶ λόγους ἤκουσα γλυκεῖς ἐρωτικούς :
«'Ωραία μου Κυρία σ' ἀγαπῶ πιστά.»
Μὲ εἶπαν ὅτι ἦσαν ποιηταὶ πολλοὶ
Κ' ἐφέλλισα πῶς ὅτι ὅλοι των ἦσαν **τρελλοί.**

'Ἀρῆκα καὶ τὸν τόπον τοῦτον τὸν τερπνόν
Κ' εὗρήθην ἐν αἰθούσῃ ἀπειροπληθεῖ,
Εἶναι, μοι λέγουν, ἡ Βουλὴ τῶν 'Αθηνῶν
Πλὴν εἶπον : —κ' ἐν ἐκστάσει ἔμειν' ἀληθεῖ :
Πῶς ; Τὸ φρενοκομεῖον λέγεται βουλή ;
'Ὅμως, συγγνώμην . . . Εἴσθε ὅλοι σας **τρελλοί.**

ΣΚΥΛΟΚΑΥΓΑΣ.

Μούσα βοήθη με έτούτηνα τήν ώρα
 Τ' άφέντη Κωνσταντίνου τόν καυγά νά ψάλω
 Κόντρα του 'Ρώμα!... όπου τράνταξ' ούλ' ή χώρα
 Σε κεζό τó άναμπουμπουλίκι τó μεγάλο.

Και πάλι άνέβηκ' ή Δουμθάρδος εις τó βήμα
 Και τουτ' ώς ξέρετε συχνά πυκνά τó κάνει'
 Είναι κι' αυτός άπό τής ποιό καλαίς μιά λέμια
 Και τρέχ' ή γλώσσά του σαν τόν... σαν τó ροδάκι.

Λοιπόν ή Κωνσταντίνος εις τó βήμα άπάνω
 Κατηγορεί και πάλι τήν κυβέρνησι, σκυλιάζει,
 Και ξέρω, λέει, πώς τά λόγια μου τά χάνω
 Όμως γι' αυτό έμένα διόλου δέν με νοιάζει.

Κατηγορώ λοιπόν τόν Κουμουνοδούρο άκόμα
 Ότι μάς πρρρ... Όμως κατά κακή του τύχη
 Έπεσε μιά ματιά του εις τόν Κόντε 'Ρώμα
 Κι' ή Κόντες μονομιξάς άγριεύει, ξεροβήχει.

Ήτανε του καυγά τó σύνθημα εκείνο,
 Γιατί κι' ή όήτορας θυμών' άπό τó βήμα
 Και λέν' πολλοί πώς άκουσαν τόν Κωνσταντίνω
 Νά πη μιά λέξι όπου τελείωνε εις ημα.

Τ' ήταν; Κανείς δέν μπόρεσε νά καταλάβη.
 Μα θέ νά ήτανε βρυσιά! Σίγουρο πράμμα!
 Γιατί κι' ή Κόντε 'Ρώμας στη στιγμή άνάβει
 Και λέει μιά λέξι όπου τελείωνε εις αμα.

Γιά αυτό, μωρ' μάτια μου, τó ημα και τó αμα
 Κόντεψε ή βουλή δλόκληρη νά πέση,
 Και θά γενότανε τó ποιό μεγάλο θάμα
 Ό Τσουτσουνάτος άν δέν έμπαινε στη μέση.

De Cock.

ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΠΕΙΡΑΙΩΤΑΣ

είδοποιούμεν άπό τής σήμεραν ότι εις τόν χορόν των έχο-
 μεν στείλει ήμισον λόγον άνταποκριτών, ους έπρομηθεύσα-
 μεν μέ εισιτήρια και βελάδας.

Όστε, κύριοι Πειραιείς, έννοοούμεν νά βγάλωμεν τά έξοδά
 μας και... **όψόμεθα τήν Κυριακήν.**

ΧΙΛΙΑΙΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ

όπό ποικίλας προσωπίδας και παντοειδή κοστούμια
 ύφιστασθε μόνον εις τó

ΜΕΓΑ ΜΑΣΚΑΡΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΠΑΝΑΥΛΗ,

'Οδός 'Ερμού, άρ. 202, άντικρύ τής οικίας Γ. Σκουζέ
 και του Καταστήματος 'Αφεντάκη.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΠΑΡΙΣΙΝΑ

ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ, ΕΦΘΗΝΙΑ.

ΥΔΩΡ ΤΟΥ ΔΟΡΟΣ ΤΡΙΚΟΣ

EAU DU D^r. TRIKOS

Καθαρίζει τήν κεφαλήν, εξαφανίζει τήν πιτυρίδα, κα-
 τευνάζει τόν κνισμόν (φαγούραν), εξαλείφει τās έρυθρότητας
 του δέρματος, διατηρεί τήν στιλπνότητα τής κόμης και έμι-
 ποδιζει τήν πτώσιν των τριχών.

Φαρμακείοποιετον Κ. 'Ολυμπίου όδός 'Ερμού 206.

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ

TOLUTINE RIGAUD

Τό θαυμάσιον τούτο κοσμητικόν ύδωρ είναι αυτόχρημα
 τó φυλακτήριον τής όραιότητος. Αρροίζει και μαλακύνει τó
 δέρμα, αυξάνει τήν λευκότητα και άνθηρότητα αυτού.

Είναι έν ένι λόγω ό,τι τελειότερον παράγαγεν ή άρωμα-
 τοποιεία.

Ή ύπεροχή αυτού επί των ύδάτων τής Κολωνίας, επί
 των μάλλον περιζητήτων Vinaigre και επί του ύδατος τής
 φλωρίδος είναι άδιαφιλονείκητος.

Παρά Κ. 'Ολυμπίου φαρμακείοποιε, 206 όδός 'Ερμού.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ — ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διευθυντής Λεούσης

Κατά τήν 'Οδόν Σταδίου άντικρύ του Βα-
 σιλικού Σταδίου.

Ό κ. Λεούσης, κομμωτής του θεάτρου, είναι καλλιτέχνης διά τās
 κομμώσεις ίδιως των κυριών, προσκαλούμενος κατ' οίκον και δίδων τόν
 τόνον του κάλλους εις τήν κόμμωσιν.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΦΙΛΟΚΑΛΟΝ.—ΟΛΑ ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΩΝ—ΠΕΡΟΥΚΑΙ ΔΓ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ.—ΠΕ-

ΡΙΦΘΜΟΣ ΣΙΝΙΚΗ ΒΑΦΗ.